

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 16. junija.

Državnega zbora najzanimivejši del bila je navadno debata o državnem proračunu. V njej imel je vsak poslanec priliko, povzdigniti svoj glas in govoriti, če že ne o proračunu samem, pa vsaj o tem, kar mu je posebno srce težilo. V budgetni debati bilo je že legijon govornikov, vse naše težnje in zahteve so se ondu že objavile, zabeležile v stenografski zapisnik, po katerem smo jih potem posneli mi časnikarji. Če tudi vse to ni imelo znatnega uspeha, donášalo nam je za par ur vsaj prijetnega berila in poslanci, prišedši s sicer praznimi rokami domov, kazali so lahko vsaj na govore svoje, češ: „Ut desint vires, tamen laudanda voluntas.“

V budgetni debati vihral je sicer hud boj mej desnico in levico in veselili smo se navadno govora Dunajevskega, ki je z besedami, kakor britve ostrimi, s trpkim sarkazmom in izrednim strokovnim znanjem korenito zavračal in pobijal levičarjev napade in naskoke. Letos pogrešali bodemo vsake take naslade. Dunajevskega ni več, naslednik njegov, Steinbach, pa je zadnjič pri debati o valuti govoril tako medlo, da je izzval razne več ali manj rezke kritike, da torej od njega nikakor ni pričakovati tako izborna opiljenih retoričnih proizvodov, kakršnih smo čuli iz pl. Dunajevskega ust.

Tudi sicer vršila se bode budgetna debata v vse drugačni, v mirnejši strugi. Poslancem, ki so že vladni, ali bi radi še bolj vladni postali, dano je že določeno napotilo, „gebundene Marschroute“. Politiških, narodnih in državnopravnih uprašanj ni smeti dotikati se, svobodno pa je v narodno-gospodarskih zadevah postaviti svojo luč na polovnik in z vso duhovitostjo razpravljati počutke trtne uši, baviti se s strupeno roso in smerekovim prelcem in enakimi perečimi uprašanji.

Budgetna debata torej letos nikakor ne bode vibarna. Kakor so poslanci v adresni debati kot razsodnejši del odjenjali, tako si bodo tudi v proračunski razpravi vestno prizadevali, da minister-skemu predsedniku ne bodo kalili dobre volje, dobro vedoč, da ga ni lahko spraviti iz ravnotežja in da je vse tako previdno in modro napeljal, da

je za sedaj večina vedno na njegovi strani. Kdo bi torej proti reki plaval in čemu?

Saj pa tudi ni pravega predmeta, zaradi katerega bi se človek vladni malo po robu postavil. Proračun kaže 3,798 624 gld. prebitka in po besedah poročevalca Bilinskega tako ugodnega proračuna že od leta 1871. nismo imeli. Mogoče, da celo verjetno je, da bodo dodatne nepričakovane zahteve pozobale ves prebitok, a za sedaj ga imamo in se moramo veseliti, da ga imamo. Notranji uradni jezik? Kdo naj se ga loti? Nemci ga imajo, Poljaki in Italijani tudi. Mladočehom, ki so v tej zadevi sprožili besedo, dal je grof Taaffe tako rezek odgovor, da so vsi upi že naprej pokopani. In jednako je glede družih naših teženj. V budgetnem odseku se je deloma zanikalno odgovarjalo, deloma pa tako pomenljivo molčalo, da bi bil vsakdo resnega pomilovanja vreden, kdor bi pričakoval, da bode proračunska razprava kaj predrugačila.

Položaj je jasen. Duh Taaffeov plava nad parlamentskimi frakcijami in njegova moč je tolika, da je, izimši Mladočeha, skoro vse prošnil in jim udihnil dar sprave v tolikej množini, da si slovanski poslanci niti na jubilejsko razstavo v Prago ne upajo, iz samega strahu, da bi se vsled tega utegnili zameriti nemški levici. Žalostni ta položaj dosegli smo s tem, da smo dolgih dvanajst let z ganljivim zatajevanjem samega sebe podpirali Taaffeovo vlado in z drugimi slovanskimi poslanci vred potratili to dobo, ne da bi bili le misliti začeli na skupen program in na solidarno postopanje glede vseh slovanskih, v državnem zboru zastopanih narodov.

Proračunska debata zaradi tega ne bode ne krop ne voda, zanimiva bode le v toliko, kolikor se bodo oglašali Mladočehi, jedino v njihovih govorih čula se bode opozicija proti sedanji sistemi, dočim bode levica, ki se sedaj za svojo dvanajstletno opozicijo solnči v ministra Taaffea milosti, poganjala se za proračun, kakor je dovolila dispozicijski zaklad. Levica si kaj takega lahko privoščiči. Ona ima vsega v izobilji. Notranji uradni jezik jej je zagotovljen, o preosnovi ustave niti govora

ni, ker je Taaffe izrecno naglašal, da se ima ustava le še okrepiti, v šolah in uradih gospoduje nemščina, Nemcev narodna posest je na vse strani zjamčena in zavarovana, zatorej je le njim na korist, ako sedanji „status quo“ ostane. Dokler traje sedanji položaj, se naš glas niti v poštev jemal ne bode. Niti drobtinice ne bodo padale z mize za nas, niti sence ne bode napredka. Kjer pa ni napredka, tam je nazadovanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. junija.

Približevanje Poljakov in Nemcev.

Poljski list „Gazeta Narodowa“, o katerem se sodi, da ima zveze z merodajnimi člani poljskega kluba, izjavlja, da se bode sporazumljenje Poljakov z nemško levico, ali bolje rečeno, faktučna zveza teh dveh strank pokazala ne samo v budgetni debati nego tudi v mnogih važnih gospodarskih in finančnih uprašanjih. To se bode zgodilo tem lažlje, ker nepristransko postopanje nemške levice in njena naklonjenost za Galicijo dokazuje, da nemški liberalci nemajo hegemonističnih želj in ne teže po tem, da bi v krogu nove večine gospodovali. Sedanja politika poljskega kluba se gotovo strinja z željami in potrebami vse dežele. Dvanajst let se je nemška levica protivila izpolnitvi najvažnejih želj Galicije. Zaradi tega ostala je neplodna delavnost poljskih poslancev, ki so se navadno vračali s praznimi rokami, in nezadovoljnost nad tem kazala se je očitno mej prebivalstvom. Sedanji politiki poljske delegacije zaupa deželna, tem več, ker levica ni več nasprotna ali ravnodušna nasproti opravičnim željam Galicije, kakor je razvideti iz obravnave budgetnega odseka, nego objektivna in brez predsodkov. — Če je to res mnenje večine poljskega kluba, potem je poljsko-nemška alijanca po tej „izjavi ljubezni“, kakor jo prinaša „Gaz. Nar.“ gotova. Prilika nam bode še, o tem važnem uprašanji izreči obširnejše svoje mnenje.

Potovanje cesarjevo v Prago.

Iz Prage se javlja, da po avtentičnih poročilih se je za 9. julija namenjeno potovanje cesarja v Prago odložilo na drugo polovico meseca septembra. To se je zgodilo z ozirom na bolezen namestnika grofa Thuna in na to, da bode bržkone potreboval

LISTEK.

Osveta.

(Češki spisal J. Arbes; preložil Vinko.)

(Dalje.)

Jedna izmed njih, kakih petindvajset let stara ženica zagorelega obličja, strogih a vender pravih črt, suče se baš v preprosti, siromašni hiši okrog ognjišča, na katerem je k ognju pristavljenih nekaj lončenih posod.

Skozi malo okence v hišo prodirajoča večerna zarja kaže vse skupaj skoro v poetičnem svitu.

Brdka ženica s kipečimi prsi, oblečena samo v hrapavo srajco in preprosto krilo, videti je mirna in zadovoljna.

Tudi sicer resni izraz obličja je izpremenjen — črno, žarno oko teka po hiši, kakor bi se na vsaki stvari moglo zadovoljno ustaviti — okrog ozkih ustnic poigrava časih lahen smehljaj.

Zdajci preneha pospravljati, stopi k okencu ter se zagleda v gasnočo večerno zarjo; takoj na to pa zbeži pred hišo ter se ozira na okrog.

Tam doli na travniku zagledala je pod nizko hruško sedečo, kakih šest let staro deklico, igrajočo se s kamnički in vejicami.

„Ali ata še ne gre?“ zakliče dekletcu skoro ostro.

Dete počasi glavo obrne proti lesu, potem pa zopet proti ženi ter z malodušnim glasom odgovori jedino besedico: „Ne!“

Žena se vrne v hišo ter zopet pospravlja, dokler ne pride tudi dete.

Mej tem je bila zarja ugasnila — večerja je bila že davno skuhana; a oče se še ni vrnil.

Žena je šla nekolikokrat pred hišo, zagledala se v les ter se zopet vrnila v kočjo k otroku, ki se je še sedaj igral poleg ognjišča molčé in že nekamo utrujen.

Na to je žena z detetom večerjala, položila dete v posteljo ter se zopet sukala po hiši.

Zunaj se je stemnilo, a oče se še ne vrne.

Naposled se tudi žena vleže na preprosto posteljo, a dolgo ne more zaspiti. Čakala je moža, ki se danes prvič ne vrne in čakala je zaman.

Tudi o polnoči ga še ni bilo, ko so se jej zaprle trudne trepalnice — in zjutraj še ni bil prišel, ko se je prebudila o prvem svitu.

Polastil se je je nemir.

Vsak trenotek pohitela je od dela pred hišo, ozrla se po okolici ter se zopet vrnila k delu.

Naposled — po zajutreku se je odločila.

Odnese je dete k sosedu, poupraševala po

moži od hiše do hiše, od kočje do kočje, poupraševala po njem v najbližnji okolici; vse zaman.

Tudi nekaj družih ljudij je iskalo in proti poludné je jeden izmed njih zvedel, da pogrešanec leži v lesu v potoku pod brvjo nad slapom — mrtev.

Letela je tja kot bi jo furije gnale.

Spoznavši mrtveca divje vskrikne in v neposredno nasledujočem trenutji obstane kakor okamenela.

Stoprav čez delj časa se je nekoliko vspametovala. Izvlekla je mrtveca na breg ter ga skušala vzdramiti.

Ko se jej to ni posrečilo, sede poleg njega ter ga topo gleda v porumenelo obličje.

Kaj se je plelo v duši uboge žene, ostalo je njena tajnost.

Njeno obličje razodevalo je mračno resignacijo.

Usta niso ni zinuila — oko se ni niti porosilo.

Čez nekaj časa prišli so iz vasi tudi drugi ljudje: možje, žene in otroci. In vsakdo je bil uverjen, da je siromaka nesreča doletela.

Ta nenadni in nenavadni dogodek objavljen je bil bližnjemu uradu.

Sodna komisija je prišla, ogledala mrtveca ter določila dve rani: jedno smrtuo na glavi, prouzro-

dalj časa, da okreva popolnoma. Baš na njegovo navzočnost pa se poklada posebna važnost, glede na velike zasluge, katere si je pridobil za razstavo. Zdaj pa se bode grof Thun zaradi zdravja moral podati za nekaj časa na odpuštin in se ne mogel udeleževati slavnosti pri vstopnem Nj. Veličanstva v Pragi. To je jedini znak spremenjenemu programu cesarskega potovanja.

Dunajski socialisti

Imeli so predvčeršnjem ljudski shod, katerega program je imel samo jedno točko: „Notranji položaj v Avstriji“. Poročevalec je bil dr. V. Adler. To je po odpravi izjemnega stanja prvi shod, ki so ga sklicali socialisti, ki hote izrabiti novi položaj. Shod je bil prav dobro obiskan. Bilo je nazočih nad 5000 delavcev. Govorniki poudarjali so, da odprava izjemnega zakona pomenja odpravo nemoralnega stanja v javnem življenju Avstrije.

Vnanje države.

Ruski carjevič in Angleži.

Kakor se po naknadnih poročilih poizveduje, so angleško-indijske oblasti za časa bivanja ruskega carjeviča v Indiji si prizadevale, da je kolikor mogoče malo občeval z domačimi knezi, s katerimi je imel priliko priti v dotiko. To je neprijeten utis naredilo v Peterburgu.

Bolgarija in Srbija.

Srbska vlada vsprejela je pogoje bolgarske vlade glede imenovanja srbskega vojaškega attaché-a v Sofiji in je naznanila bolgarski vladi, da ga je že tudi imenovala. Pogoji so, da se attaché v uniformi predstavi kot načelniku vojske princu Koburžanu in da Bolgarska v znak vzajemnosti tudi imenuje vojaškega attaché-a v Belemgradu.

Turčija in Bolgarija.

O razmerah mej Bolgarijo in Turčijo izjavil se je Stambulov v pogovoru z nekim dopisnikom „Times-a“ prav povoljno, ter izrekel, da to ugodno stanje utegne trajati še več let. Jedino nereseno uprašanje je ono mahomedansko bolgarskih vasij v Rodopskem gorovju, ki se bode pa kmalu rešilo.

Holandija in trojna zveza.

Iz Amsterdama se poroča, da so v tamošnjih političnih krogih preverjeni, da poset nemškega cesarja v Hagi ima namen pridobiti Holandijo, da pristopi k trojni zvezi.

Pravda zaradi prodaje melinita.

V Parizu pričela se je pravda zaradi prodaje melinita. Zatoženi so kapitan Turpin, zastopnik Armstronga Tripone, njegov stric Feuvrier in uradnik neke orožne tovarne Fasseler. List „France“ javlja vest, da so zaprli nečega generala, ki je baš hotel oditi na inspekcijsko potovanje. General se baje brani priti pred preiskovalnega sodnika. Je li ta vest „France“ osnovana in koliko ima zveze s pravdo, pokazalo se bode v teku daljnih obravnav.

Volitve v Holandu.

Kakor smo poročali, bode treba 25 ožjih volitev mej liberalci in združenimi katoličani in antirevolucionarci. Te volitve vršile se bodo v 14 dneh in bodo odločile o bodoči večini, ker so liberalci pri prvih volitvah pridobili mnogo sedežev vsled razpora, ki je nastal zaradi vojaškega zakona mej koalicio katolikov in antirevolucionarcev. Če se pri ožjih volitvah te dve stranki zopet združita, bode za liberalce zmaga težka. Vender pa je nada, da bode bodoča zbornica holandska imela liberalno večino za nekoliko glasov.

O poginu francoske ekspedicije.

Vest, da je bila francoska ekspedicija v Afriki uničena in da so divjaki požrli bele člane te eksped-

čeno bržkone vsled padca na oster kamen, drugo lahko na prsih, istotako prouzročeno vsled padca, a ob top predmet, najbrž ob gladek kamen.

Na večer odnesli so mrtveca v vas, položili ga v kočii na oder in uboga udova je bila prepričana nememu gorju svojemu . . .

Pogreb je bil, kakor je že navadno o enakih slučajih, izreden.

Prišli so ljudje tudi iz bližnjih vasij in posestev in pogrebnege aprevoda udeležil se je tudi mož, ki je bil ranjkemu nerazdružljiv prijatelj, s katerim pa sta se nekoliko let sém sovražila.

In ko so na pokopališču najbližnje veče vasi rakev spustili v grob, zasuli jo in so se udeleženci žalostnega obreda razšli, ostala sta na grobu samó ta mož in nesrečna udova.

Stala sta si nasproti, oči v tla upiraje.

Zdajci oba dvigneta glavi — njiju pogleda se srečata . . .

Iz prsij uboge udove izvije se lahek vzkrík.

„Ti si — Vid?“ bilo je vso, kar je mračno prišlo raz njene tresoče se ustne.

V obličju ogovorjenega ganila se ni niti mišica; a v negotovem pogledu njegovem treslo se je nekaj, kar je potrjevalo strašno sumujo udovino . . .

Ne on, ne ona, nobeden ni izpregovoril besedice več in razšla sta se kot popolnem tuja človeka . . .

(Konec prih.)

dicije, se ni obistinila. Podtajništvo za kolonije do- bilo je, kakor se poroča iz Pariza, telegrafično poročilo, v katerem se potrjuje, da je vest o kakem nasilstvu proti ekspediciji Crampelovi popolnoma neosnovana. Crampel je najboljšega zdravja in nadaljuje svojo misijo v najugodnejih razmerah. Poročevalec Brazza pravi nadalje, da je storil vse potrebno, da ostane z ekspedicijo Crampelovo v vedni dotiki.

Dopisi.

Iz Ljubljane 15. junija. [Izv. dop.] Včeraj popoldne sem nesel svojega rojstna kosti v Št. Vid. Na prijaznem vrtu Kraljeve gostilne, kjer je igral oddelek vojaške godbe, sem se ustavil. Nisem se še dobro okrepcal, že mi udari na uho nemška pesem. Za prvo prišla je druga, tretja, vmes pa so se vrstile naukušene „germanske govornice“ in po slovenskem vrtu, v slovenski vasi, mej slovenskim narodom, se je nekako izzivajoč razlegal nemški „heil“, ter dražil mnogobrojno slovensko občinstvo.

Ob sosedni mizi sedelo je več Št. Viških fantov. Opazoval sem je in videl, da jim zelo preseda nemška pesem. Ko je pa nemška naukušnost do vrhunca priklopela in se vedno gosteje in glasneje izražala v „hohih“ in „heilih“, takrat pa so se vrli Št. Viški fantje vzdignili in gromoviti „živio“ je zadonel.

Ta „živio“ našel je mnogoterén odziv. Seveda gospodje Nemci (?) niso odjenjali nego še huje so vrisčali, kar je vzbudilo pri vseh gostih veliko nejevoljo. Sedaj pa se je obrnil jeden izmej fantov v izborni besedi na drzne nemške pevce ter jim razložil, da so v slovenskem Št. Vidu, kjer ne bode nihče dopuščal, da bi se ga z nemško pesnijo izzivalo in da zelo dvomi nad pristainim nemškim pokoljenjem gosp. pevcev.

Dobro jim je povedal tudi prijatelj mi iz Kranja. In zopet in zopet je donel „živio“, nemški pevci so jo pa kar na tihem popihali, vedoč, da so zelo ceno odšli. Upajmo, da jih ne bode več! — Zahvaliti se je le zavednosti vrlih Št. Viških fantov, da se ni zgodilo kaj hujšega. Pohajkovalet.

Iz Rožne doline na Koroškem dne 12. junija. [Izv. dop.] Dovolite mi, gospod urednik, da se danes še nekoliko bavim s Celovškim „profesorjem“ Preschernom. Kakor je naznanil, odgovoril je na dr. Šketovo poslano dne 20. majnika v „Freie Stimmen“. To je list, iz katerega zajema večina koroških učiteljev svojo učenost in seveda tudi neotesanost in srd zoper slovenski jezik. V tem odgovoru pravi sicer g. Preschern: „Selbstverständlich ist Miklosich auch für mich massgebend“ ali nekaj vrstic dalje že popravlja in razprave Miklošičeve po svojem tolmači. Naj se mož veseli in popravlja; pustimo mu veselje! Potem pa s samodopadanjem pravi, da ga jako veseli, da je kot c. kr. vadnični učitelj posvetil jedinemu državni izpiti iz slovenščine imajočemu profesorju v Celovci. Sedaj pa se tudi povzdiguje ter pravi, da mu še nihče ni dokazal napak v njegovem abecedniku („aus noch gar nicht nachgewiesenen Fehlern in meinem slov.-deutschen Abecednik“), naposled pa imenuje to svojo zmes „beschaidene Arbeit“. Da, pohlevnost je res lepa čednost, ki diči vsakega človeka, a pri g. „profesorju“ Preschernu je čisto pogrešamo, kakor je tudi pri veliki večini naših koroških pedagogov zaman iščemo. Prav želeli bi, ako bi hotel gosp. „profesor“ in z njim drugi naši učitelji poboljšati se ter v prihodnje nekoliko pohlevnejši postati. Kar se pa že dostikrat imenovalnega abecednika tiče, pa veleučeni gosp. Preschern nikakega povoda nima, bahati in šopiriti se z njim. Saj g. „profesor“ sam dobro ve, da ima dovolj pavovega perja na sebi, da njegovo delo ni originalno, temveč da je velik del prepisal iz Miklošičevega abecednjika, nekaj pa predelal (bolje rečeno pokvaril) in dodal. Kar je prepisal od Miklošiča, to je res v lepi in pravilni slovenščini, kar pa je predelal in dodal, pa mrgoli slovniških „kozlov“, in ne le „tiskarskih pomot“, kakor on trdi. Da pa tega učenjaka svetu v celem svitu pokažemo, hočemo skrbeti, da se bode najtanko pregledal imenovani abecednik, potem pa bode g. Preschernu javno dokazali, kaj in koliko da je prepisanega iz Miklošičevega abecednika in koliko slovniških „kozlov“ da je v onem delu, katerega je predelal ali dodal. Svet naj izve o tem in potem sodi. Vsak razumnik ali pedagog pa bode rekel, da je prava sramota, da se dandanes taka knjiga po učilnicah še nahaja. Bodemo videli, kaj bode potem odgovoril in ali se bode še bahal s svojim delom. Sploh pa mislimo, da bi bil za naše

koroške razmere popolnoma ugajal Miklošičev abecednik ter da ni bilo treba posebne take knjige. Če so pa merodajni krogi uvideli potrebo, da mera Koroška tudi glede začetne šolake knjige biti „kroška v državi“, pa naj bi se bilo delo izročilo sprtnim rokam. Sicer je res, da imamo tu na Koroškem le malo slovenščine popolnoma sposobnih učiteljev, a nekoliko jih je vender, ki bi bili kos takemu delu in preverjeni smo tudi, da bi bil jeden ali drugi izmej le-tih učiteljev, ako bi ga bili pozvali, sestaviti za naše razmere primeren abecednik, gotovo manj prepisoval in celo delo bolj pogodil, nego preučeni gospod „profesor“ Preschern.

X.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani 11. junija.

(Dalje.)

Društveni tajnik gosp. Pirc poroča nadalje: Ker zavzema sadjarstvo vedno važnejše mesto v deželi in ker si kmetovalci kranjski zelo prizadevajo za boljšo vzgojo sadnega dravja, bilo je že od kraja gotovo, da bode drevje družbine drevesnice le prav malo zadostovalo za potrebe družabnikov. To se je tudi res pokazalo leta 1890, še bolj pa spomladi l. 1891. Valed tega je osrednji odbor že l. 1890 imel v mislih, da bi razširil drevesnico. V ta namen je blizu poskuševališča v najem vzel nekaj vrta za letno najemščino 130 gld. za 5 let. Sedaj, ko je drevesnica toliko večja, bode mogoče vsako leto po 13 do 15 tisoč in pa nekaj pritlikavcev razdati družabnikom. Glede društvenega glasila „Kmetovalec“ je pomniti, da se ga letos tiska 600 izvodov več, tako da je prekoračil že število 3000 naročnikov. Z veseljem je naglašati, da število naročnikov po Štajerskem, Koroškem in Primorskem vedno narašča in ker ti plačujejo polno naročnino 2 gld. za list, pomagajo pokrivati ogromne stroške zanj, poleg inseratov, za katere se trgovci s kmetijsko stvarino prav radi poslužujejo „Kmetovalca“. Kar se tiče pospeševanja kmetijskega rastlinarstva, imel je osrednji odbor lani jako mnogo dela. Leto 1889 je bilo sploh nerodovito, posebno slabo pa je obredil krompir. Kakor so poročali iz raznih krajev, kazalo je, da bode spomladi 1890, leta prav gotovo zelo primankovalo semenakega krompirja, in to tem bolj, ko je po mnogih krajih pritisnila lakota, da so morali ljudje tudi za seme namenjeni krompir porabiti za živež. Zato je osrednji odbor, da bi postregel družabnikom, nakupil na Češkem, Moravskem in Nižjem Avstrijskem deset vagonov krompirja, katerega je družba s tistim vred, ki ga je družba pridelala na svojem poskuševališču, razdal družabnikom pod tedanjo tržno ceno. Pa tudi kranjski deželni odbor je pomagal ob stiski, ki je bila spomladi 1890. l. Razdelil je veliko sto centov semena mej kmetovalce, posebno pa je pomogel s semenskimi krompirjem, katerega je naročil nad 66 vagonov najboljših vrst s Češkega in Moravskega, ter potem razdelil. Tudi naročitev tega krompirja in njegova razdelitev je večinoma osrednji odbor izvršil na račun deželnega odbora. Največ vredna tržna vrsta krompirja kranjskega je vraskavi in rumenkasti Ribniški krompir, ker se ga največ strži v tuje dežele preko Trata. Ali ta stara vrsta je, žal, popolnoma oslabela, rodi prav malo in zelo rada gnije. Da bi družba kmetovalcem kranjskim to vrsto nekako nadomestila, poskuša osrednji odbor na poskuševališču svojem zdaj vse znane boljše vrskave in rumenkaste vrste krompirjeve, angleške in nemške. Da je preskrbela svojim udom brezpredmetnega deteljnega semena, kupila je družba od semenake kontrolne postaje c. kr. kmetijske družbe na Dunaji potrajeno seme rudoče detelje kranjskega izvira in seme Lucernske detelje iz Provence na Francoskem. Kar se tiče pospeševanja vinarstva, ki je za deželo kranjsko tako važno, ni mogla družba, glede na to, da se hitro razširja trina uš in preti uničiti vse kranjske vinograde, storiti drug zega, nego da je podpirala vinogradnike v boji zoper te škodljivo, kolikor jej je bilo mogoče. Zategadelj je isposlovala deželne podpore onim podružnicam oziroma posamičnim poseznikom, ki nameravajo zasaditi uzorne vinograde s trtami, katerim ne škoduje trina uš. Glede na veliko škodo, katero je peronospora l. 1889 učinila po vinogradih dolenskih in notranjskih, skrbel je osrednji odbor l. 1890 za izdatne pripomočke zoper to tržno bolezen. V ta namen mu je kranjski deželni zbor

dovolil 2000 gld. podpore in 8000 gld. brezobrestnega kredita. Ob enem je c. kr. kmetijsko ministarstvo v isti namen dovolilo 400 gld. podpore. S temi denarji je družba kupila 50 škropilnic zoper peronosporo, katere je brezplačno razdelila po deželi ter tudi 40.000 kilogramov bakrene galice, katero je razdala vinščakom pod kupno ceno, ali proti gotovemu plačilu ali na upanje. Bakreno galico je razpodelila družba do 800 osebam in razpodelila je tudi sama 100 škropilnic. Za vse to je družba potrosila nad 15.000 gld., stroške pa pokrila s prej omenjenimi denarji in svojimi. Sadjarstvo je osrednji odbor kolikor mogoče pospeševal, ne le da je dajal drevje iz svoje drevesnice, nego, ker prav dobro ve, da se v družbeni drevesnici ne vzgaja dovolj drevja, zato podpira, kolikor mu je le mogoče, vse tiste drevesnice, o katerih je upati, da bodo umao gojile sadno drevje. Posebno je omenjati podružniških drevesnic, ker baš one najbolj olajšujejo delo v družbeni drevesnici. Osrednji odbor je to leto izposloval deželno podporo za drevesnico kmetijskega hranečnega društva v Gorenjih Gorjah in posredoval za podporo snujotima se drevesnicama podružnic v Mokronogu in Grahovem, kateri sta dobili tudi deželno podporo l. 1891. Da bi pospešil umno porabo sadja, podpiral je osrednji odbor l. 1890 važno sadjasko podjetje marljive podružnice Blejske prav krepko. Ta podružnica je namreč l. 1890 začela snovati uzorno sadno moštarnstvo v Bledu. Zgradila je v ta namen posebno postopje, katero je stalo do 1200 gld. Dasi je dobila podružnica le 300 goldinarjev podpore od deželnega odbora, je spravila ves drugi denar za hišo po tombolah, s pobiranjem mej udi skupaj, tako da ima danes na moštarni komaj 20 gld. dolga. Pred 14 dnevi ogledal si je večak kmetijskega ministerstva, kateri je zaradi te stroke dolgo let bival na Francoskem in Belgijskem, gosp. Harasek, Blejsko moštarno in se izrekel o njej jako pohvalno, dal navodilo za notranjo opravo in obljubil izposlovati podporo c. kr. kmetijskega ministerstva in da pride še jedenkrat, da dá navodila, da se bode mošt napravljat tako, da bode trajen, trpežen, posepno pa poučiti o umnem kletarstvu z moštom. To podjetje je posebne važnosti zaradi tega, ker bode omogočilo, da se bode mesto sadja izvažal mošt, v drugi vrsti pa bode kmetovalec si lahko sam pridelal zdravo in prijetno pijačo, katera bode gotovo tudi bojevala proti žganjepitju, kateremu se je v nekaterih krajih dežele prebivalstvo žal le preveč udalo. Kar se tiče pospeševanje ovčereje je družba več let kupovala plemenske ovne ukviške pasme. Ker pa je dobil ovnov te ovčje pasme, ki se je zelo poslabšala, le težko dobiti ali celo ne, poskusilo se je z vzhodno frizijsko ovčje pasmo. V ta namen je družba kupila 12 izvernih plemenskih ovnov in jih zastoj razdelila mej gospodarje, ki se bavijo z ovčarstvom. Uspeh je pokazal, da je ta ovčja pasma jako dobra za našo deželo zaradi obile volne in obilega mleka in teže svoje ali ni moči privaditi te pasme našemu podnebjju. Zaradi tega ne bode se več kupevala ta pasma, ampak naročilo se je 8 izvernih ovnov Bergamaške pasme, katerih vsaki je veljal po 100 frankov ter so se razdelili po deželi. Ti ovni so leto in dan na paši, po letu na lombardskih hribih, po zimni na Benečanskem ter strogega obnebjja vajeni. Kakor poročajo kmetovalci, uspevajo ti ovni prav izvrstno in osrednji odbor jih bode zato še nadalje kupoval ter l. 1891, ker mnogi to želé, preskrbel tudi ovne na račun vzgojevalcev. (Dalje prih.)

Domače stvari.

(Za budgetno debato) so govorniki že zglašeni. Prvi in proti budgetu bode govoril dr. Gregr. V imenu Poljakov bode govoril Jaworski, za zjedinjeno levico Menger, za nemške nacionalce pl. Hoffmann, za Slovence Šuklje, za Mladočbe Kaizl, za fevdalno plemstvo knez Schwarzenberg. Glavna govornika bode ta Plener in Herold.

(Glas izmeij občinstva.) Piše se nam: Več mesecev je že preteklo, odkar je tukajšnji merosodni uradnik Karol Bitenc umrl, a vedno še nemá naslednika. Iz Kranja hodi merosodni uradnik vsak teden v Ljubljano in tako opravlja službo za obe mesti. Vsi led tega dogaja se čestokrat, da dovažajo ljudje z dežele posodo, a ne opravijo nič, ker ni niti človeka, da bi posodo prevzel, kamo li, da bi jo izmeril. To prouzročuje strankam pota in troške in zadnji čas je, da se ta nedostatek kar najhitreje odpravi.

(Gosp. dr. Fran Jurtela,) odvetnik na Ptuiji, naznanil je odvetniški zbornici, da se v treh mesecih preseli v Šmarje pri Jelšah.

(35. občni zbor obrtnega pomočnega društva) vršil se je v nedeljo ob 11. uri dopoldne v magistratni dvorani. Ravnatelj gospod Horak naglašá, da je društvo preteklo leto jako uspešno delovalo, kajti denarni promet iznašal je večinoma v majhnih vsotah 658.883 gld. Udov je štelo društvo koncem leta 150. Reservni zaklad iznaša 24.180 gld., kar je veselo znamenje, da se društveno premoženje vedno množi. Gospod Zor poroča za pregledovalni odsek, da je isti vse račune pregledal in vse v najlepšem redu našel. Zbor izreče vodstvu absolutorij. Vodja g. Horak spominja se potem umrlega uda ravnateljstva Henrika Ničmana, kateremu naj obranijo odborniki blag spomin. V ravnateljstvo se izvolijo gg.: Gustav Garich, Srečko Nolli, Jernej Žitnik in F. Petrin. V pregledovalni odsek gg.: J. Zor, Per. Kajzelj in Fr. Pirkó. Ravnatelj g. Horak naglašá, da se je rezervni zaklad pretečeno leto pomnožil za 1000 gld. Od teh naj bi se po njegovem navetu razdelilo 100 gld., in sicer naj bi se obrtniški ustanovi podelilo 40 gld., „Narodni šoli“ 10 gld., „Družbi sv. Cirila in Metoda“ 10 gld., za vajence v katoliški rokodelski družbi 10 gld. in ubožanim obrtnikom in njih udovam 30 gld. Predlog se odobri, na kar poprime besedo g. Srečko Nolli in naglašá velike zasluge vodje g. Horaka, ki že 35 let dela za društvo, izraža srčno željo, naj bi ga Bog ohranil še dolgo vrsto let zdravega in čilega v prid društva in obrtništva sploh ter mu zakliče trikrat „Slava“. Zborovalci naudušeno pritrdé. Gospod Horak se zahvali za čestitko ter izjavi, da bode kakor doslej po najboljših svojih močeh deloval za prospéh društva.

(Železnica Celje-Šoštanj-Velenje.) Dela za to progo napredujejo na raznih krajih tako ugodno, da bode mogoče odpreti železnico ob določenem terminu, namreč 21. novembra t. l. Začeli so že graditi posamične postaje in bode torej še pred koncem leta mogoče voziti iz Celja v Velenje po železnici.

(Grb Celjskih grofov.) Vodstvo muzeja v Celji kupilo je 50 centimetrov dolg in 27 centimetrov širok kamen, na katerem je izklesan grb grofov Celjskih. Kamen, ki je dobro ohranjen, iskopali so na severni strani starega grada Celjskega iz razvalin.

(Krajsko šolsko svetovalstvo v Starem trgu pri Loži) priredi dne 22. junija šolsko veselico v proslavo 300letnice sv. Alojzija s prostovoljnimi prispevki p. n. prijateljev šolske mladine. Vspored: 1. Ob 1/9. uri zjutraj služba božja. 2. Po sv. maši izlet šolske mladine k sv. Ani. 3. Pogostovanje otrok. 4. Petje, deklamacije, telovadba, otroške igre. 5. Sklep slavnosti ob 2. uri popoldne ter razdelitev spominkov.

(Izpred porotnega sodišča.) V soboto zatožen je bil pri prvi obravnavi Josip Furlan hudečelstva uboja. Dne 30. marca t. l. sešel se je zatoženi Furlan v gostilnici v Ložah pri Vipavi, kjer je bilo mnogo fantov, tudi s svojim stricem Tomažem Furlanom, kateremu se življenje zatoženca kar nič dopadalo ni. Zato ga je tudi v gostilnici v jedno mer grajal, da jako malomarno živi, ne postopa prav, kakor bi stric želel, na kar je zatoženec odvrnil, naj ga pusti pri miru, on že ve, kaj dela. Ko mu je stric Tomaž sledil še v gostilnico pri Janežiču, metal je zatoženec kamenje za njim, pa ne ve, ali ga je zadel ali ne. Drugo jutro našli so pa strica Tomaža ležečega poleg Janežičeve hiše. Čreva so mu bila pretrgana, kar je prouzročilo njegovo smrt in nihče drugi ni skakal po stričevem telesu, nego zatoženi Josip Furlan, tako vsaj zatožba trdi, zatoženec pa odločno zavračuje. Zatoženi priznava, da je metal kamenje za stricem, jezen je bil, ker ga je v enomer karal. Zatorej je poprijel za kamenje, koliko velikosti so bili, tega se ne more spominjati. O tem, da bi bil svojega strica osuval, neče ničesar vedeti. Priče izpovedujejo vse nasprotno in trdijo, da si nihče drugi nego zatoženec ugonobil svojega strica. Zatoženec se je tudi takoj drugi dan, ko je izvedel, da se stricu Tomažu slabo godi, sodišču objavil, da je metal kamenje za njim. Porotniki so vprašanje potrdili in Josip Furlan obsojen je bil na pet let težke ječe, poostrene s postom. — Pri drugi obravnavi ob 4. uri popoldne sedel je star ptič na obtožno klop. Bil je to 52letni, nekdanj jako

imoviti posestnik v Skofji Loki Fran Fick, ki sedaj stanuje ali bi imel stanovati v Stražiših. Ko so bili še blaženi časi, da so se v Vidmu (Udine) ponarejali avstrijski bankovci fotograficnim potom in lahko kupovali, tedaj je bila prilika obogateti na ta način. Tudi Fran Fick polakomnil se je po takem bogastvu, začel je razpečavati ponarejene bankovce in bil leta 1868 obsojen na šest let težke ječe. Mislilo bi se, da je ostrá kazen tedaj še imovitega moža poučila in spravila na pravo pot poštenja zopet nazaj. A nasprotno. Na Ljubljanskem Gradu prišel je v dotiko z razpečevalci ponarejenih bankovcev, ki so vedeli gotovo pot, kje jih je v Vidmu dobiti brez mešetarjev. Komaj je Fick imel kaznilnico na Gradu za hrbtom, že je bila prva skrb njegova, obogateti po ponarejenih bankovcih. Že leta 1877 stal je zopet pred sodiščem in obsojen je bil takrat na deset let težke ječe. Prestal je kazen, a med tem časom se je za Ficka položaj zastran bankovcev obrnil na slabo. Prišli so novi bankovci, modri in zeleni, katerih laški fotografi neso mogli več fotografovati ter izdelavati in zaslepljenim kranjskim kmetom prodajati. A Fick si je mislil: kar ob tej meji ni, utegne biti na drugi strani. Udari jo na južno Tirolsko, kjer pa tudi ni dobil ponarejenih avstrijskih bankovcev, pač pa ponarejene dvajsetice. Te začel je izdajati, seveda le malo časa, kajti kmalu so ga zasačili in v Inomestu bil je dne 13. decembra leta 1888 obsojen na dve leti težke ječe. Sedaj bi se mislilo, da se je Fick izpametoval. A ne, Fick prišel je sedaj še le v pravi tir kot ponarejalec kovanega denarja in skazal se pravega umetnika. Predložili so se prav izvrstni uzorci od mavca, izdelani po pristnem denarji za goldinarje, dvajsetice in desetice; uliti 14 goldinarji od cinka, cina in svinca pa so tako dobro narejenih, da jih je novčni urad na Dunaji naravnost označil „als gelungen“, samo napisa na robu nemajo. Fick imel je razven uzorcev tudi vso drugo pripravo, tudi kemikalij mu ne manjka. Zatoženi Fick, star, popolnoma osivel mož, nič ne taji, kakor bi že želel, napraviti še jedenkratni kerz na Ljubljanskem Gradu. Želja se mu je izpolnila, kajti porotniki so krivdo potrdili, sodišče pa ga je obsodilo na pet let težke ječe. — Pri zadnji obravnavi bil je 15letni dijak Josip Wilenbart zatožbe spolskega posiljenja oproščen.

(C. in kr. intendancija 3. voja v Gradci) razglašá zakup o zagotavljenji ovsa, sena, slame, drv, premoga, koaksa in sveč v letu 1891. Obravnave vrše se in sicer v preskrbovalni postaji in v preskrbovalnem magacinu v Celovci dne 1. julija 1891. l., v Mariboru dne 7. julija, v Gradci dne 13. julija, v Ljubljani dne 17. julija, v Trstu dne 20. julija, v Gorici dne 22. julija in v Pulju dne 24. julija 1891. l. Pri obravnava h ozi- ralo se bode le na pismene ponudbe in te morajo zapetate zgoraj omenjene dni vsaj do 10. ure dopoldne doiti dotičnim c. in kr. preskrbovalnim magacinom. Natančnejši pogoji se lahko ogledajo slednji dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne pri dotičnih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih. Pogoji se lahko tudi dobé proti plačilu 4 kr. za tiskano polo pri imenovanih magacinih, na željo tudi po pošti. Splošni pogoji ogledajo se lahko tudi v pisarni trgóvske in obrtniške zbornice v Ljubljani. V Ljubljani obravnavalo se bode o zagotavljenji sena, slame, drv, premoga, koaksa in Ljubljanske šote.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 15. junija. Avstro-ogerski podkonzul v Prizrenu Stanislav vitez Polinski se je umoril. Nagibi neznani.

Bern 15. junija. Ko je včeraj vlak, obstoječ iz 16 vagonov in dveh lokomotivov vozil čez most pri Mönchsteinu, se je most pod težo lokomotivov podrl in več vóz palo je v globoko strugo. Do jedne popoldne dobili so 80 mrličev, najmanje 40 mrtvih je še v vodi. Vagon tretjega razreda leži z vsemi potovalci še v vodi. Sprevodnik tega vagona imel je 70 voznih listov. Deset minut pred nezgodo šel je Pariški bliskovni vlak čez most. Število ranjenih je jako veliko. Žalost in razburjenost splošna.

Havre 15. junija. Ruski pomorski minister se jutri pričakuje. Ogledal si bode brodnarico, kjer se dela več torpedovk za rusko vlado.

Batum 15. junija. Čoln, v katerem je bilo pet ruskih vojakov, ustavil je na morji drug čoln, v katerem so bili sumni domačinci. Poslednji začeli streljati, ubili štiri vojake, petega ranili. Ko jih je drug čoln zasledoval, bila sta še dva vojaka ubita, dva ranjena. Topnjača dobila povelje, da roparje ulovi.

Pariz 15. junija. Admiral Gervais semkaj došel po vladna napotila glede potovanja brodovja v Rusijo. Brodovje odpluje v petek ali pa v soboto.

Pariz 15. junija. Vsled korakov diplomatov ukazal kitajski cesar, da se imajo tujci in misijoni ščititi, prouzročitelji izgredov ob Jankiekiangu pa kaznovati.

London 15. junija. Pri prihodu v Fowes vsprejeli so Cumminga in njegovo mlado soprogo župan in vsi odborniki slovesno. Vse biše bile v zastavah in zvonilo se je z vsemi zvonovi. Občinstvo bilo je v praznični obleki.

Carigrad 16. junija. Betlehemska zadeva še ni poravnana. Kaže se, da bode Rusija to diplomatsko zadevo v roke vzela.

Carigrad 16. junija. Ustanek v Jemenu brez resnega pomena, le lokalnega značaja. Že pred petimi dnevi napravil se je mir. Vojaki iz Sirije poslali so se le iz previdnosti tjakaj.

Carigrad 16. junija. Namesto starega Weissel-paše imenovan maršal Mahmud Hamdi kornim poveljnikom v Drinopolji, da bode energično zatiral roparstvo. Diplomatski krogi so to naredbo najsimpatičneje vsprejeli.

Razne vesti.

* (Vesuv.) Iz razpokline, ki se je odprla na podnožji centralnega kraterja, teče vedno lava v takozvani „atrio di cavallo“. Mnogo tujcev prihaja na Vesuv. Semtertja se čuje podzemsko bobnenje in pada lahka množica pepela iz kraterja. Lava teče obilno, vender se ni bati škode za bližnjo ozemlje, ker jo zadržujejo močni jezovi stare, že okamnele lave. Za Neapol se ni bati potresa. Direktor Palmieri pričakuje v kratkem nov večji izbruh Vesuva.

* (Končan strajk.) Strajk tiskarjev na Dunaji končan je po sklepu shoda, katerega se je udeležilo okoli 3000 oseb. Konferenca obeh strank, katero je sklical telegrafično pozvani obrtni inšpektor Kuika, ni imela uspeha, ker so se principi opirali na svoje, že naznanjeno stališče. Gremijalni predstojnik Engel obljubil je samo toliko, da se bode kot zasebnik potezal za deveturno delavno dobo. Porabilo se je v podpore 100.000 gld. in se ne more več nadaljevati strajk. Nekateri so bili za nadaljevanje strajka, a večina je sklenila nasprotno in so torej tiskarji včeraj začeli zopet delati.

* (Krutno ravnanje z ujetniki.) V Pozunu pritožil se je nek ujetnik, da se v jetnišnici nečloveško postopa z ujetniki. Pričela se je stroga preiskava, katero je vodil državni pravdnik Kramolin. Pokazalo se je, da je pritožba bila opravičena. Necega bolnega ujetnika pahnili so preko stopnic, da je umrl še isto noč. Necemu drugemu prebodli so obe roki z bajoneti in tretji je bil 72 ur brez hrane. To je prav lepa ilustracija madjarske justice!

* (Kobilice v severni Afriki.) Cele tolpe kobilic došle so v Oran. Tudi v Tunisu so se že pokazale in neizmerne množice lezejo zopet na dan iz jajčkov. Vlada dala je vojake na razpolaganje, da pomagajo uničevati te požrešne živalice. Blizu 3000 ciprijotskih lovilnih strojev je v porabi. Na nekaterih krajih pokrivajo kobilice zemljo 66 centimetrov visoko.

* (Originalna stava.) V Monakovem stavila sta dva člana biciklističnega kluba „Germania“ tisoč mark, da bode eden izmed njiju poprej prišel na svojem biciklu na Dunaj in nazaj, nego bode drugi narisal na papir poldrug milijon črtic. Oba bodo nadzorovali nekateri člani kluba „Germania“. Za črtice odločena je mera in so se pripravile posebne rubrikovane pole. Sploh mislijo, da bode stavo dobil član, ki se bode vozil na biciklu.

* (Desetletna samomorilka.) V Lyonu skočila je desetletna deklica iz šestega nadstropja na ulico in bila takoj mrtva. Nečloveško postopanje roditeljev gnalo je ubožico do brezupnega skoka. Brezsrčne roditelje so zaprli.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Loterijsne srečke 13. junija.

V Trstu: 33, 56, 49, 73, 90.
V Linci: 26, 25, 14, 72, 73.

Tujci:

15. junija.
Pri **Maitči**: Dr. Faber, Oesterreicher, Markovsky, Reich z Dunaja. — Stakul iz Zagreba. — Prankowsky iz Pulja. — Hunter iz Kočevja. — Kressec iz Olomuca. — Krenn iz Trsta.
Pri **Stonu**: Pelnar, Kohn, Stemberger, Wachslar, Bloch, Klingner, Jagodic z Dunaja. — Vidih iz Hrpej. — Nachtigall, Cavrano, Maurič iz Trsta. — Trojan iz Gradca. — Schiedermaier iz Norimberka.
Pri **južnem kolodvoru**: Errath iz Mokronoga.
Pri **bavarskem dvoru**: Debelak iz Sežane. — Peris iz Jaske. — Duhe iz Kočevja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. junija	7. zjutraj	737.0 mm.	14.0° C	sl. svz.	d. jas.	5.00 mm.
	2. popol.	736.7 mm.	21.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	736.2 mm.	15.2° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 16.9°, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.55	92.55
Srebrna renta	92.40	92.45
Zlata renta	111.10	111.10
5% marena renta	102.45	102.50
Akcije narodne banke	1015	1019
Kreditne akcije	299.75	299.75
London	117.30	117.45
Srebro		
Napol.	9.28 1/2	9.29 1/2
C. kr. cekini	5.54	5.54
Noviške marke	57.55	57.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	179
Ogerska zlata renta 4%		105
Ogerska papirna renta 5%		101
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		115
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	162
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		235

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izboren vez, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Bibliorhapes (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtinki, knjige kazalnice. (456—3)

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

Izborno proti boleznim želodca

Štajerska
Rogaška deželna kiselina
Tempeljska

in
Styrijska slatina

v posebno močnih steklenicah.

Napolnjeno v novi zgrajenem natakalnem preduhu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: **Mihaelu Kastnerju** in **Morica Wagnerja vdovi**, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu. (387—6)

Radein'ska

natrona in litijna najbogatejša kiselica

je najboljšo zdravilo proti mehurnim dijatezam (proti protinu, grušču in kamenu), proti boleznim na želodci, na ledvicah in na mehurju, proti kronični katarju sapnikov, proti zlatej žil in žoltenici.

Preiskave dr. Garrod-a, Binswanger-ja, Cantani-ja in Ure-ja dokazale so, da ima ogjenokisliti litij v sebi največjo ugodnemu vplivu Radinske kiselice.

Radinjec obljubljen je tudi kot hladilna pijača, ako se zmeša z vinom, s sadnim sokom ali s sladkorjem (Mineralni šampanjec). (278—5)

Založniki v Ljubljani: **J. Lininger, M. Kastner, F. Plautz.**

Išče se

trgovski pomočnik

izurjen v trgovini z mešanim blagom. Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (516—1)

Išče se

kapelnik

za mestno godbo v Črnomlju. Mesečna plača je 36 gld. in razven tega še četrtna godbenega zaslužka. Prosilci, ki morajo biti večji vsaj kakega slovanskega jezika, določijo naj svojeručno pisane prošnje s spričevali o sposobnosti in dosedanjem službovanju do dne 15. julija t. l. odboru mestne godbe v Črnomlju. Služba nastopi se lahko že dne 1. avgusta. (509—2)

Največja zaloga
šivalnih strojev
JAN. JAX.
Ljubljana.

Niske cene. — Ugodno plačevanje na obroke. — Stari stroji se samonjavajo. — Popravki se izdelajo hitro, dobro in ceneno. (476)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtva njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvirnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan nesnatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajede in druge nesnažnosti na polti. — Cena vreču z navodom vred gld. 1.50. (119—8)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Henn, Dunaj, X.**

Zdravilišče Radinsko

ima kiselčne in železne kopeli, posebno zdravilne proti protinu, mehurnim in ženskim boleznim, malokrvnosti, onemoglosti itd. itd.

Prospekte pošilja vodstvo zdravilišča Radein na Štajerskem.

Obširni popisi se dobé pri **W. Braumüller-ju** na Dunaji.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.